

— Μιλόρδε, εἶπε σοβαρῶς ἡ νέα Ἰταλίς, σὰς δοκίζομαι ὅτι εἰσῆλθα ἄνευ προμελέτης χθὲς τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἀνδρέα, ἀλλὰ δὲν ἀρνούμαι καὶ ὅτι μὲ κάμνετε ἀκουσίως ἐκδούλευσιν.

— Ἐάν ἡ ἐκδούλευσις αὕτη δὲν θὰ μὲ φονεύσῃ παρ' αὐτοῦ μὲ ἀρήσετε, εὐλογῶ ἐμκαντὸν, ὅτι πρῶτῳ ταύτην.

— Δὲν ἔχει ἔάν, μιλόρδε, διότι καὶ ἐγὼ ἐπὶ τῆς τῆς στιγμῆς ταύτης, σὰς εἶμαι χρήσιμος...

— Ὡστε εὐαρεστεῖσθε νὰ μὲ ἀποδώσετε...

— Ὅ,τι λαμβάνω παρ' ὑμῶν.

Καὶ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ἐφθασαν εἰς Βεζέναν.

Τὸ ξενοδοχεῖον ἐνθα ἐνοικίαζον ἵππους διὰ τὸ μονιδριον ἐπληθὲν ἀπὸ ὀχήματα. Πολυάριθμος συνοδία εἶχεν ἀναχωρήσει ἤδη διὰ τὸ ὕρος.

— Εἶναι ἡ οἰκογένεια Σερεβέλλι; ἠρώτησεν ἡ Σειρήν εἰς ἱπποκόμον τινά.

— Μάλιστα, ἐκλαμπροτάτη, ἀπήντησεν οὗτος, ἀφοῦ τὴν ἐθεώρησε προσεκτικῶς.

— Πόσοι εἶναι;

— Εἶναι μαζὺ καὶ οἱ Ὀκτάβοι καὶ ὁ δοῦξ Νιογὸς ἀνέβησαν πλεόν των εἰκοσι.

— Καὶ προγεύονται εἰς τὸ μονιδριον;

— Μάλιστα, πρὶ...

Ἡ Σειρήν τὸν διέκοψε, προβλέπουσα ὅτι ἤθελεν εἰπεῖ πολλά.

Ὁ Τζέμς τῆς ἐκλεξεν ἵππον τινά καλὸν, ἐμβήκεν ἐπὶ μικρὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ ἐξῆλθε μετὰ τινος ὁδηγοῦ, ὅστις ἔμελλε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, φέρον κάνιστρον προμηθειῶν.

Ἡμισίαν λεύγαν μακρὰν προηγείτο αὐτῶν συνοδία ἐπίππων; ἐν οἷς ἦσαν πολλαὶ γυναῖκες, ὧν τὰ ποικιλόχροα περιώμια ἐκυμάτιζον, ὡς σημαῖται, περὶ τὸ σῶμα των.

Ὁ λόρδος καὶ ἡ Σειρήν ἤλαυνον βραδέως, ἡ δὲ συνδιάλεξις των ἠκολούθει ἀνωφείραν πολὺ πλεόν ἀπορρώγα παρὰ τὴν σκληρὰν ἀνοδὸν τοῦ ὕρους. Ἡ Σειρήν ὡς ἐκ τῆς πείρας ἴσως, οὐδόλως προσέπαισεν, ἀλλ' ὁ Τζέμς κατέπεσεν ὀλοσχερῶς. Ἡ Ἰταλίς, διὰ τῆς ὠραιότητός της, διὰ τῆς γλυκειάς, ἀλλὰ καὶ περιπεφυλαγμένης οἰκειότητός της, διὰ τῶν πονηρῶν τρόπων της, τὸν εἰσῆγεν αἴφνης εἰς κόσμον ὅλως ἄγνωστον ἐντυπώσεων καὶ θελημάτων.

Διατρεῦστα τὴν ἀταραξίαν της, ἔσυρεν ἐπὶ εὐκολώτερον τὸν Τζέμς. Ἐνίοτε, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεκρίνετο διὰ λέξεως διανοιγούσης, ὅταν ἐρίζοντα ἐλπιδῶν, ἐμάστιζε τὸν πτωχὸν ἵππον τῆς Βεζένης, τὸν ἤλαυνε παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ κρηνοῦ, καὶ ὅταν ὁ κίνδυνος κατετρόμαζε τὸν νεανίαν μέχρι παραφροσύνης, ἐπανέφερεν ἐπιτηδείως τὸν κελῆτά της καὶ ἐφαίνετο ὑπερῆδομένη, ὅτι κατεξουσίαζε τοσοῦτον τῆς δεδουλωμένης ἐκείνης καρδίας. Καὶ ὅμως δὲν ὠδήγει αὐτὴν φιλάρεσκός τις ἰδιοτροπία. Εὐκόλως ἐβλεπέ τις εἰς τὴν φυσιογνωμίαν της, ὅτι ὑπῆκεν εἰς αἰσθημὰ τι ἀγαθόν. (ἀκολουθεῖ)

ΕΒΘΙΝΗ ΔΕΗΣΙΣ.

(Ἑλληνικὴ εἰκὼν).

Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε πρὸ μικροῦ, καὶ ζωὴ καὶ κινήσεις καὶ πτηνῶν ὕμνοι καὶ φῶς παγκόσμιον προαπαντῶσι τὴν ποθεινὴν ἀνατολήν του.

Ἡ κρυερὰ τοῦ χειμῶνος ὥρα παρήλθε καὶ τερπνὰ αὐραὶ ἀνοιξέως ἱλαρύνουσι καὶ ζωογονοῦσι τὴν κτίσιν. Ἀλλὰ δὲν χαίρουσι τὴν γλυκειάν ταύτην ὥραν τοῦ ἔτους οἱ πλούσιοι καὶ οἱ τρυφηλοὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν των εἶναι εἰσέτι κλεισμένα. Σιωπὴ καὶ σκότος βασιλεύει ἐν τοῖς σκηνώμασί των.

Διανύσαντες τὴν νύκτα εἰς τρυφὰς καὶ διαχύσεις, κατεκλίθησαν ὀφεί. Ἡ αὐγὴ οὐδέποτε, στέλλει αὐτοῖς τὴν δρόσον της καὶ τὰς μαγείας της.

Ἀλλ' ἐκεῖ, εἰς τὸ ἀπόκεντρον ἐκεῖνο μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ὁδὸν μεμονωμένην καὶ ἥσυχον, ἐγείρεται ἡ οἰκία οἰκογενείας εὐπύρου μὲν, ἀλλὰ φιλοπόνου.

Ὁ πατὴρ, ὅστις ἄμα ἡλικιωθεὶς, μετέσχε τοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὸ τέλος, δὲν ἀνέμενε νὰ τύχῃ πόρου ζωῆς εἰς θέσεις ἢ ἐκ συντάξεων. Καταθείς τὰ ὅπλα, παρεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀλίγων πατρικῶν κτημάτων του, τὰ ὁποῖα ἐβελτίωσε βαθμηδὸν, δυνθεῖς, διὰ τῶν κόπων καὶ οἰκονομιῶν του, νὰ προσανέξῃ ταῦτα, χωρὶς νὰ καταπατήσῃ ἐθνικὰς γαίας, καὶ συνεκρότησεν οὕτω, εἰσόδημα, ἀρκούν νὰ διαθρέψῃ αὐτόν τε καὶ τὴν οἰκογένειάν του.

Ὅταν ἐβελτίωσε τὴν κτηματικὴν κατάστασίν του, συνήντησε κόρην ἑλληνίδα, οὐχὶ τὴν ψευδευρωπαϊκὴν, ἀλλ' ἑλληνικὴν καὶ σεμνὴν λαβοῦσαν ἀγωγὴν, καὶ πλουσίαν δὲ ὅχι εἰς προίκα, ἀλλ' εἰς ἀρετὰς καὶ προτερήματα.

Ἐκπαιδευθεῖσα εἰς παρθεναγωγεῖον, καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας της λαβοῦσα ἀρίστας ἀρχὰς τῆς ἑλληνικῆς ποίαντων, ἐξῆλθε ἐκκαίδικατος τοῦ σχολείου. Ἐπανεβλῆθον δὲ εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας, δὲν κατέτριψε τὰ ὠραῖα ἐκείνα ἔτη της, θηρεύουσα τὸν συρμὸν καὶ τὰς στολὰς, τὴν μὲν ἡμέραν ὅλην ἀναγινώσκουσα μυθιστορίας, τὸ δ' ἐσπέρας χορεύουσα καὶ θεραπευομένη, ἀλλὰ διδασκομένη παρὰ τῆς ἐνερgetοῦ καὶ φρονίμου μητρὸς της τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, τὰς οἰκιακὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρετὰς, ὅπως παρέλαβεν αὐτὰς παρὰ τῆς ἐαυτῆς μητρὸς.

Λατρεύων τὰ ἦθη ταῦτα τὰ ἅγια, τὰ ἀφελῆ καὶ πατροπαράδοτα, ὧν ἦτο καὶ αὐτὸς ὁπαδός, μισῶν ἐξ ἀνατροφῆς καὶ ἐκ φύσεως τὰ ἐλαφρὰ καὶ ξενίζοντα ἦθη, καὶ μάλιστα τὴν δυστυχὴ ἐκείνην ἔξιν τῶν κορασιῶν καὶ τῶν κυριῶν, ὅσαι καὶ μεταξὺ των, λαλοῦσιν ὅχι τὴν πατριὸν, τὴν εὐφωρον, τὴν γλυκειάν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ παραφθεῖρουσι, ψιττακίζουσι τὴν γαλλικὴν, ὁ Εὐγένιος εἶδε τὴν Ἀσπα-

σίαν, τὴν ἐσπούδασε, τὴν ἡγάπησε καὶ τὴν ἐνυμ-
φρεύθη.

Ἐκτοτε τὸ ζεῦγος τοῦτο διάγει εὐτυχὲς καὶ ἀγα-
γαπώμενον. Ποτὲ, οὔτε ἡ ἐλαχίστη δυσἀρέσκεια,
ἐποῖται συνήθως συμβαίνουσι μεταξὺ ἀκρίτων συζύ-
γων, ἔρχεται νὰ διαταράξῃ τὴν γλυκεῖαν ἀγάπην
αὐτῶν καὶ τὴν εἰρήνην.

Ἡ γυνὴ, καὶ τοὶ ὠραῖα καὶ νέα εἰσέτι, δὲν ζητεῖ
τάς ματαίας, τὰς ξενομανεῖς ἐκείνας δαπάνας καὶ
ἐπιδείξεις, αἵτινες εἰς οὐδὲν μὲν ὠφελοῦσι, το-

σάυτας δὲ κατέστρεψαν καὶ καταστρέφουσιν ὁση-
μέραι οἰκογενεῖας, δὲν τῷ ζητεῖ ἐσθλήτας καὶ κό-
σμους πολυτελεῖς καὶ πολυδαπάνους καὶ ἔπιπλα
ὑπερφυῇ καὶ ἀμάξας καὶ πολυσύνθετον θεραπείαν,
περιορίζεται εἰς ὅ,τι ἀναγκαῖον καὶ κόσμιον καὶ
κομψόν.

Ὁ δὲ σύζυγος ἐπίσης δὲν εἶναι ματαιόσπουδος καὶ
ἐπτοημένος, οὐδὲ θηρεύει θέσιν βουλευτικὴν ἢ ὑ-
πουργικὴν διὰ τῆς παντελοῦς σπατάλης τῆς περι-
ουσίας του, διὰ τῆς δυστυχίας τῶν εἰς τὴν φροντί-

Ἡ ΕΛΘΙΝΗ ΔΕΗΣΙΣ.

δα του καὶ ἐπίβλεψιν ἐμπειστευμένων παρὰ Θεοῦ
ὄντων.

Τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ καὶ τὴν φιλοδοξίαν συγ-
κεντρώνει εἰς τὴν οἰκιακὴν εὐτυχίαν καὶ ἀνάπαυ-
σιν, καὶ ταύτην φρονεῖ τὴν μόνην ἐφικτὴν καὶ ἀ-
ληθῆ.

Δὲν ἀπελπίζεται περὶ Ἑλλάδος καὶ πιστεύει, ὅτι
θέλει ἔλθει ἡμέρα καθ' ἣν ὅλα τὰ παρόντα ἄτοπα
θέλουν ἐκλείψει· καθ' ἣν, ἕκαστος θέλει μένει ἐν ᾧ
ἐτάχθη, καὶ ἰδιωτεύει μὲν αὐτός, ἀλλὰ θέλει φρον-
τίσει, ὥστε τὰ τέκνα αὐτοῦ νὰ συγκατολήθωσι

δι' ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ πράττειν τὰ θε-
μῶσια προσόντων.

Ὁ Ὑψίστος τῷ ἐχάρισε δύο ἀγλαόμορφα τέκνα·
εἶναι ταῦτα ἡ μόνη πολυτέλεια, ἡ μόνη χαρὰ τῶν
γονέων των. Καὶ τὰ ὑπεραγαπῶσι μὲν, ἀλλὰ δὲν
τὰ κακοανατρέφουσι, δὲν τὰ ἔχουσι χαϊδεύμενα.
Ἠρόισαν τὴν ἀγωγὴν των ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπαλῶν ἐ-
νύχων.

Ἀμα τῇ αὐγῇ, ἰδοὺ ἠγέρθησαν οἱ γονεῖς καὶ προσ-
ευχηθέντες αὐτοί, διότι δὲν περιφρονοῦσι τὰ θεῖα,
διότι γνωρίζουσιν ὅτι τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν χρεω-

στουσιν εις την εὐδοκίαν τοῦ Ἰψίστου, συνειθίζουσι τὰ ἀνήλικα τέκνα των, ὅπως καὶ τὰ ἀθῶα κούτων χεῖλη ἀναπέμπωσι τὰς εὐχαριστίας των καὶ τὴν δέησιν των πρὸς τὸν Ἰψιστον. Ἐνστάζουσιν, ἐν ἐνί, ἐνωρὶς εἰς τὴν καρδίαν των τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα, ἄνευ τοῦ ὁποίου σφαλερὰ τὰ βήματά μας ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀληθὴς χαρὰ, καὶ κενόν τι καὶ ὄγκος πιέζει τὴν καρδίαν μας.

Τὸ μὲν νήπιον συνάπτει τὰς μικρὰς χεῖράς του, ἀνατείνει τὰ ὄμματά του εἰς οὐρανὸν, ἡ μήτηρ λέγει τὴν δέησιν, τὴν ὁποίαν αὐτὸ ἐπαναλαμβάνει ψελλίζον, ὁ δὲ μεγαλῆτερος υἱὸς, ὅστις προσπυχήθη μετὰ τῶν γονέων του, νυσταταῖος εἰσέτι, στηρίζει τὴν ὠραίαν κεφαλὴν του ἐπὶ τῶν μητρικῶν γονάτων, καὶ ὁ εὐτυχὴς πατὴρ ἐπιβλέπει ἄνωθεν τὴν θελκτικὴν ταύτην σκηνήν. Εὐδαίμων ὁ τοιοῦτος πατήρ! εὐδαίμων δὲ καὶ ἡ μήτηρ καὶ εὐλογημένα τὰ τέκνα των! Θέλουσι προσευχηθῆ καὶ πρὶν κατακλιθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐπακούσει τὴν δέησιν των.

Πόσον ἀξιομίμητος ἡ οἰκογένεια αὕτη, ἀλλὰ πόσον ὀλίγοι παρ' ἡμῖν οἱ μιμηταὶ τῆς!

K. II.

Η ΕΣΘΗΡ,

ΗΤΟΙ Η ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ.

Ὁ ἱατρὸς Σεβριέρος ἀγαπᾷ νὰ διηγῇται παντοίας ἱστορίας, συμβαλλούσας ὡς μέσον ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀσθενῶν του.

Ἐσπέραν τινὰ εὐρέθην μετὰ τοῦ ἱατροῦ εἰς τῆς κομίσσης II., ἥτις προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ, πάσχουσιν ἔκ τινος νευραλγίας. Ἡ κυρία αὕτη εἶναι κατὰ πάντα ἀξιώτιμος, ἀλλ' ἐν τῇ ἐλάττωμα ἀμυροὶ τὰς χάριτάς τῆς. Ἐκ τῶν τεσσάρων τέκνων τῆς τὸ ἐν ἀγαπᾷ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων καὶ τὸ μεταχειρίζεται ἐνίοτε σκληρότατα, ἀδικώτατα. Ὁ ἱατρὸς ἐγνώριζε τοῦτο· παρακληθεὶς τὴν ἑσπέραν ἐκείνην νὰ εἰπῇ ἱστορίαν τινὰ, διηγήθη τὴν ἐπομένην.

Ὅτε, κατὰ τὸ 1832, ἐνέσκηψεν εἰς Παρισίους καὶ ἐδεκάτιζε τοὺς κατοίκους αὐτῶν ἡ χολέρα, ἤμην προσκεκολλημένος εἰς νοσοκομεῖόν τι χολεροβλήτων. Τοσοῦτος δὲ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν, ὥστε τὸ ἀπέραντον τοῦτο νοσοκομεῖον δὲν ἐζήρκει δι' ὅλους ὅσοι μᾶς ἤρχοντο καθεκάστην στιγμὴν, καὶ οἱ προσερχόμενοι ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ περιμένωσι, μακρὰν σχηματίζοντες σειράν, ὡς πρὸ τῶν εἰσόδων τῶν θεάτρων, ἕως οὗ ὁ θάνατος κενώσει καμμίαν κλίνην.

Πρωτὰν τινὰ, ὅτε εἶχον τελειώσει τὴν ἐπίσκεψιν τῆς εἰς τὰς φροντίδας μου ἀνατεθειμένης αἰθούσης, συγκειμένης ἐκ τριάκοντα τριῶν κλινῶν, ἤκουσα νοσοκόμον τινὰ ζητοῦντα ἱατρὸν διαθέσι-

μον. Παρέστην ἀμέσως, αὐτὸς δὲ μ' ἐνεχείρισε γραμμάτιον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ K. Δυμιέγου κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίας Αἰκατερίνης. Ἀνέβην εἰς ὄχημά τι περιμένον πρὸ τῆς πύλης, καὶ μετὰ δέκα λεπτά εὐρέθην εἰς ἐκτεταμένον τινὰ πρόδομον μιᾶς τῶν ὠραιότερων τῆς ὁδοῦ ἐκείνης οἰκιῶν.

Ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, εὗρον αὐτοῦ δεκαπέντε άτομα, κινούμενα δαιμονιακῶς, χειρονομούντα, τρέχοντα, φωνάζοντα ὅλα ὁμοῦ. Ἄν ὁ ἀμαεὺς δὲν μ' ἔλεγεν, ὅτι με ὁδηγεῖ εἰς οἰκίαν κτηματίου, ἤθελα ὑποθέσει, ὅτι εὐρίσκομαι εἰς παρθεναγωγεῖόν τι, ἐκ τῶν κειμένων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, διότι εἶδον δώδεκα κοράσια, ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμένα καὶ κτενισμένα, τὰ ὁποῖα ἡδυνάμην νὰ ἐκλάβω τῇ ἀληθείᾳ καὶ ὡς δώδεκα ἀδελφάς, γεννηθείσας τὴν αὐτὴν ὅλας ἡμέραν, τοσοῦτον ὁμοιάζον ἅπασαι, καὶ τὸ αὐτὸ σχεδὸν εἶχον ἀνάστημα!

Ὅταν τέλος, ἡ παρουσία μου εἰς τὴν αἴθουσαν παρετηρήθη, τὴν ταραχὴν διεδέχθη ἡσυχία. Ὁ K. Δυμιέγος καὶ ἡ γυνὴ του ἦλθον πλησίον μου, μ' ἔλαβον τῆς χειρὸς καὶ μ' ἔφεραν ἐνώπιον ἄλλης νεάνιδος, ἣν δὲν ἡδυνήθην νὰ ἴδω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ἐκεῖτο αὕτη ἐπὶ ἀνακλίντρον τὰς χεῖράς καὶ τοὺς πόδας ἔχουσα ξηροῦς, ὡς συμβαίνει ἐπειτα σφοδρῶν σπασμῶν. Τὸ πρόσωπόν τῆς ἦτο πελιδνόν, τὸ στόμα τῆς συνεσταλμένον, τὰ ὄμματά τῆς ἀτενῇ καὶ ἄνευ βλέμματος. Ἐφοβήθην μὴ ἐφθασα πάρῳρα καὶ δὲν ἤθελε χρησιμεύσει ἡ ἐπιστήμη μου. Ἀλλ' ὅμως πρὸς ἡσυχίαν τῆς συνεδήσεώς μου, ἐνήργησα ἄφθονον ἀφαίμαξιν, ἥτις πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν μου, ἐπέφερον εὐτυχέστατον ἀποτέλεσμα. Τὰ μέλη τῆς ἀσθενοῦς ἀπαλύνθησαν, αἱ κηλίδες τοῦ προσώπου ἐξηλείφθησαν ἐν μέρει καὶ ὁ σφιγμὸς τῆς ἔγινε τακτικώτερος.

— Σπεύσατε, εἶπα εἰς τὴν μητέρα, θέσετε τὸ κοράσιον ἐπὶ μιᾶς κλίνης, μὴ τὴν σκεπάζετε πολὺ, καὶ δόσετε ταχέως χάρτην νὰ γράψω μίαν συνταγὴν. Ἰπάρχει ἴσως ἀκόμη ἐλπίς.

— Ἐξοχώτατε, με λέγει ἡ μήτηρ, νὰ ἔχη τάχα χολέραν;

— Βεβαίωτατα, δὲν τὸ ἠξέουρετε;

Δὲν ἐτελείωσα ἀκόμη τὴν ἀπάντησιν ταύτην, καὶ ἡ K. Δυμιέγου ἤρχισε ν' ἀφίνῃ τρομερὰς κραυγὰς, καὶ νὰ παραφέρεται ὡς λέξινα ὠρουμένη.

— Ἐχει χολέραν! ἔχει χολέραν! ὠρύετο. Νὰ τὴν βγάλουν ἀπ' ἐδῶ. Ἐξῶ ἀπὸ τὸ σπῆτι Κόραι μου, πηγαίνετε εἰς τὸ ὑπνωτήριόν σας Ἡ αἴθουσα εἶναι μολυσμένη. . . .

Ἐχει χολέραν . . . Ἡ ἀθλία θὰ φονεύσῃ τὰς θυγατέρας μου. . . . Νὰ τὴν βγάλουν! νὰ τὴν βγάλουν ἐξῶ! . . .

Καὶ ὥρμησε μετὰ λύσσης ἐπὶ τοῦ θώμιγκος τοῦ κωδωνίσκου, καὶ εἶπεν εἰς τὴν ὑπνέτριά, προσδραμοῦσαν,

— Βγάλτε τὴν ἐξῶ! δὲν τὴν θέλω περισσότερον εἰς τὸ σπῆτι μου. Βγάλτε τὴν, ἀκούετε;

Ἡ ὑπνέτρια ἦτον ἐτοίμη νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην, ἀλλ' ἐγὼ ἀντέστην μετ' ἐνεργείας.